

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY PATENTU TYMCZASOWEGO

71633

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Kl. 21c, 27/02

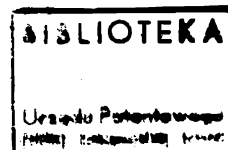
Zgłoszono: 16.10.1971 (P. 151 064)

Pierwszeństwo: _____

MKP H01r 9/22

Zgłoszenie ogłoszono: 30.05.1973

Opis patentowy opublikowano: 12.10.1974

Twórcy wynalazku: Otto Banet, Tadeusz Neustein, Ryszard Pędziński

Uprawniony z patentu tymczasowego: Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Pomiarów
i Automatyki Elektronicznej we Wrocławiu,
Wrocław (Polska)

Złączka jednotorowa

Przedmiotem wynalazku jest złączka jednotorowa przeznaczona do mocowania i łączenia dwóch odcinków jednoprzewodowego toru elektrycznego i przystosowana do tworzenia wielosegmentowych zestawów złązek.

Znane i stosowane jednotorowe, dwutorowe i wielotorowe złączki np. z patentu polskiego nr 40743, które są wykonane z korpusu wewnątrz którego są usytuowane metalowe zaciski dowolnej konstrukcji, przy czym w podstawie korpusu złączki są utworzone otwory do mocowania złączki przy pomocy wkrętów do powierzchni montażowej, szyny lub listwy, bądź też boczna, poprzeczna powierzchnia korpusu złączki u podstawy jest zaopatrzona w klinowe, zatrzaskowe zaczepy służące do mocowania poszczególnych złązek w szynie lub listwie, w której poszczególne złączki lub całe segmenty utworzone z kilku złązek są blokowane dodatkowo specjalną sprężyną.

Wadą znanych jednotorowych, dwutorowych lub wielotorowych złązek jest konieczność stosowania dodatkowych elementów mocujących jak listwy, szyny itp. oraz jednego lub dwóch wkrętów na każdy korpus złączki, a także brak możliwości lub znaczne trudności w usunięciu uszkodzonej złączki z całego zmontowanego ciągu złązek.

Celem wynalazku jest umożliwienie budowy wielotorowych ciągów złązek z pojedynczych jednotorowych złązek bez konieczności stosowania dodatkowych elementów mocujących jak szyny lub listwy oraz bez konieczności indywidualnego mocowania wszystkich złązek przy pomocy wkrętów, a także umożliwienie łatwej i prostej wymiany uszkodzonej złączki bez względu na jej usytuowanie w ciągu tworzącym wielotorowy zespół złązek.

Zadaniem wynalazku jest skonstruowanie jednotorowej złączki realizującej postawiony cel.

Cel ten został osiągnięty przez skonstruowanie jednotorowej złączki, której korpus wykonany z materiału dielektrycznego ma w płaszczyźnie podstawy od strony jednej powierzchni bocznej złączki ukształtowane wyżłobienie, zaś od strony drugiej powierzchni bocznej złączki ma wypust o kształcie wyżłobienia, stanowiący przedłużenie podstawy, przy czym w wypuście tym jest utworzony otwór do mocowania.

Rozwiązanie według wynalazku, poprzez wsuwanie wypustu jednej złączki w wyżłobienie drugiej złączki umożliwia tworzenie wielotorowego sztywnego zespołu złązek o dowolnej ilości torów, równej ilości użytych złązek, przy czym cały zespół kilku złązek montuje się przy pomocy dwóch wkrętów usytuowanych

w otworach wypustów pierwszej i ostatniej złączki. Montaż dowolnego co do ilości torów zespołu złączy nie wymaga stosowania dodatkowych elementów mocujących jak listwy lub szyny, możliwe jest ponadto wymienienie dowolnej złączki przez odkręcenie jednego wkrętu i lekkie przesunięcie graniczącej z uszkodzoną złączką części zespołu złączy.

Wynalazek zostanie bliżej objaśniony w przykładzie wykonania przedstawionym na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia złączkę w widoku perspektywnicznym, fig. 2 – w widoku z dołu, a fig. 3 – zespół złączy utworzony z jednotorowych złączy według wynalazku, z wykresem poprzecznym do dłuższego boku pojedynczej złączki.

Jednotorowa złączka według wynalazku ma korpus 1 wykonany z materiału dielektrycznego. Wewnątrz korpusu 1 jest usytuowany metalowy zacisk 2 łączący dwa odcinki jednoprzewodowego toru elektrycznego. W płaszczyźnie podstawy 3 korpusu 1 jest od strony bocznej powierzchni 4 złączki ukształtowane wyżłobienie 5. Od strony drugiej bocznej powierzchni 6 złączki jest utworzony wypust 7 stanowiący przedłużenie podstawy 3 złączki, o kształcie wyżłobienia 5. W wypuście 7 jest utworzony otwór 8 do mocowania.

Po zamocowaniu wkrętem 9 pierwszej jednotorowej złączki nasuwa się drugą złączkę wyżłobieniem 5 na wypust 7 zamocowanej złączki, a na wypust 7 drugiej złączki nasuwa się trzecią złączkę jej wyżłobieniem 5 i analogicznie tworzy się wielotorowy zespół złączy o wymaganej ilości łączonych torów. Po zamocowaniu ostatniej jednotorowej złączki wkrętem 9 usytuowanym w otworze 8 tej złączki, uzyskuje się wielotorowy, sztywny zespół złączy przymocowany na początku, końcu i w punktach pośrednich (co kilka złączy) wkrętami bezpośrednio do płyty urządzenia, nie wymagający stosowania dodatkowych listew lub szyn mocujących.

Zastrzeżenie patentowe

Złączka jednotorowa, utworzona z dielektrycznego korpusu zaopatrzonego w metalowy zacisk, znamienna tym, że korpus (1) złączki ma w płaszczyźnie podstawy (3) korpusu (1) od strony bocznej powierzchni (4) złączki ukształtowane wyżłobienie (5) a od strony drugiej bocznej powierzchni (6) złączki ma wypust (7) o kształcie wyżłobienia (5) stanowiący przedłużenie podstawy (3) złączki, przy czym w wypuście (7) jest utworzony otwór do mocowania (8).

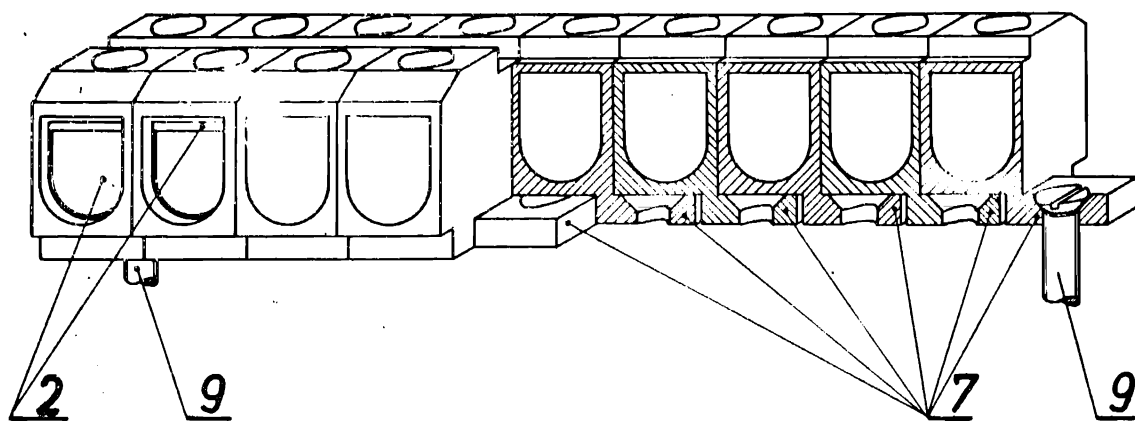
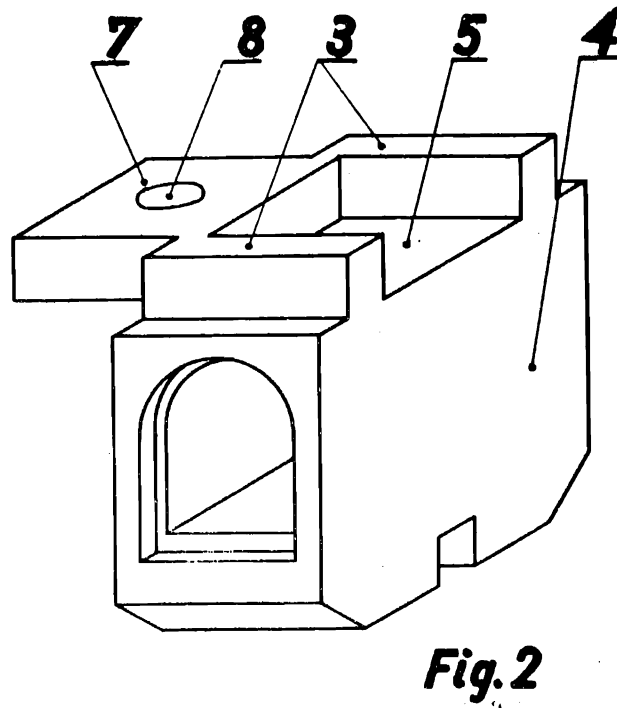
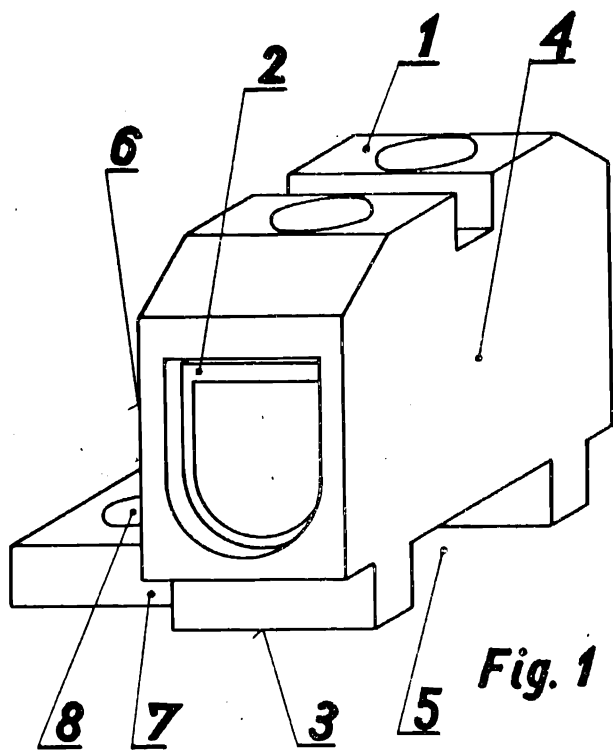

Fig. 3